

Wiesław Koman

Hubinek, st. 3, gm. Ulhówek, woj.
zamojskie, AZP 94-91

Informator Archeologiczny : badania 31, 29

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Tarnowie.
Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”.

Badania będą kontynuowane.

Hrebenne, st. 10, gm. Horodło, woj. zamojskie - patrz: wczesna epoka brązu

Hrebenne, st. 31, gm. Horodło, woj. zamojskie - patrz: wczesna epoka brązu

Hrebenne, st. 34, gm. Horodło, woj. zamojskie - patrz: wczesna epoka brązu

HUBINEK, st. 3, gm. Ulhówek, woj. zamojskie, AZP 94-91

- osada kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej (?) i kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- zniszczony kurhan kultury ceramiki sznurowej z pochówkami neolitycznymi i wczesnobrązowymi
- pochówki kultury mierzanowickiej (?) z wczesnego okresu epoki brązu

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Wiesława Komana. Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań.

Badania przeprowadzono na całkowicie zniszczonym już kopcu-kurhanie, pozbawionym zupełnie warstwy nasypu. Na głębokości 40 cm odsłonięto całkowity zasięg i przebieg dookólnego rowu przykurhanowego, tzw. glinianki, z której prawdopodobnie wybrano ziemię na podwyższenie nasypu kurhanu w ostatnim etapie jego usypywania. Jej przekrój poprzeczny był łagodny, nieckowaty, o głębokości około 30 cm i szerokości 3 m. Obecności rowka wokółkurhanowego nie stwierdzono. Nasyp kurhanu miał kolisty kształt o średnicy do 8 m. W centrum kurhanu odkryto grób kultury ceramiki sznurowej — ob. 1 (spąg na głębokości 190 cm), w obrębie którego zarejestrowano 7 naczyń glinianych różnych typów, 2 wisiorzki kościane, narzędzie kamienne typu tłuk, kilka odłupków krzemienych oraz liczne ułamki kości ludzkich (m.in. zazielenione fragmenty żuchwy i czaszki). W krawędź nasypu kurhanu od strony wschodniej wkopany był drugi grób kultury ceramiki sznurowej — ob. 2, w którym odkryto szkielet mężczyzny złożony w pozycji skurczonej, na prawym boku. Pod jego lewym udem znajdował się grocik strzały, a przy stopach 2 naczynia (w jednym z nich siekierka krzemienienna), wiórek i przekłuwacz krzemienny oraz rozkruszone szydło kościane. W wypłyceniu rowu przykurhanowego od strony wschodniej zarejestrowano trzeci grób kultury ceramiki sznurowej: ob. 3, z pochówkiem dziecka, wyposażony w 2 małe naczynia gliniane i odłupek krzemienny. Od południowej strony nasypu odsłonięto spągi dwóch prostokątnych jam grobowych: ob. 4 i ob. 6. Zawierały one nieliczne ułamki kości ludzkich (w ob. 4 odkryto szydło kościane). Najprawdopodobniej były to pochówki kultury mierzanowickiej. W strefie podnasypowej zarejestrowano także dwa obiekty osadowe – owalne jamy gospodarcze, bez materiału zabytkowego. Kurhan wraz z towarzyszącym mu rowem-glinianką można datować na podstawie odkrytego w nim materiału zabytkowego (grób w ob. 1) na II fazę chronologiczną w III strefie osadniczej środkowoeuropejskiego horyzontu kultury ceramiki sznurowej (około 2000 lat p.n.e.). Groby w ob. 2 i ob. 3 przypuszczalnie należą do III fazy chronologicznej środkowoeuropejskiego horyzontu osadnictwa tej kultury w tej strefie terytorialnej i datować je można na wczesny okres epoki brązu (około 1900 lat p.n.e.), wiążąc albo z wpływami, albo wręcz z osadnictwem kultury środkowodnieprzańskiej. Groby w ob. 4 i ob. 6 przypuszczalnie należą do kultury mierzanowickiej i mogą być datowane również na wczesny okres epoki brązu (ok. 1800 lat p.n.e.). Natomiast obiekty osadowe nr 5 i 7 najprawdopodobniej należy wiązać z osadnictwem kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej lub kultury pucharów lejkowatych w okresie wczesnego neolitu.

Materiały z badań przechowywane są w Muzeum im. J. Petera w Tomaszowie Lubelskim, dokumentacja znajduje się w PSOZ w Zamościu.